

Sprawa C-374/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division]

Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy
od osób prawnych — Wypłata dywidend — Ulga podatkowa — Odmienne
traktowanie udziałowców będących rezydentami i udziałowców niebędących
rezydentami — Umowy dwustronne o unikaniu podwójnego opodatkowania

Opinia rzecznika generalnego L.A. Geelhoeda przedstawiona w dniu 23 lutego
2006 r. I - 11676

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 grudnia 2006 r. I - 11718

Streszczenie wyroku

- 1. Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału —
Przepisy podatkowe*

I - 11673

2. *Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe*
(art. 43 WE i 56 WE)
3. *Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe*
(art. 43 WE i 56 WE)

1. Artykuły 43 WE i 56 WE należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wobec tego państwa członkowskie stosuje system zapobiegania lub zmniejszania opodatkowania kaskadowego lub podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym dywidend wypłacanych rezydentom przez spółki będące rezydentami, powinno ono tak samo traktować wypłatę dywidend na rzecz rezydentów przez spółki niebędące rezydentami.

W istocie sytuacja udziałowców będących rezydentami jednego państwa członkowskiego, którzy otrzymują dywidendy od spółki z siedzibą w tym samym państwie członkowskim, jest bowiem porównywalna z sytuacją udziałowców będących rezydentami tego państwa, otrzymujących dywidendy od spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, o ile zarówno dywidendy krajowe, jak i dywidendy zagraniczne mogą stanowić przedmiot, po pierwsze, opodatkowania kaskadowego — w przypadku udziałowców będących spółkami — a po drugie, podwójnego opodatkowania udziałowców w wymiarze ekonomicznym — w przypadku końcowych udziałowców. Jednak, jeśli spółka dokonująca wypłat i udziałowiec otrzymujący dywidendę nie są rezydentami tego samego

państwa członkowskiego, państwo członkowskie siedziby tej spółki nie znajduje się w takiej samej sytuacji jak państwo członkowskie, którego rezydentem jest udziałowiec otrzymujący dywidendę. Sytuacja państwa członkowskiego, którego rezydentami są zarówno spółki dokonujące wypłat, jak i końcowi udziałowcy, nie jest porównywalna z sytuacją państwa członkowskiego, którego rezydentem jest spółka wypłacająca dywidendy na rzecz spółki niebędącej rezydentem, która z kolei wypłaca je na rzecz swoich końcowych udziałowców. To ostatnie państwo działa bowiem co do zasady wyłącznie jako państwo, w którym mają źródło wypłacane zyski. Natomiast dane państwo członkowskie działa jako państwo, którego rezydentem są udziałowcy, gdy — w przypadku dokonywania przez spółkę będącą rezydentem wypłat dywidend na rzecz swych końcowych udziałowców — państwo to przyznaje im ulgę podatkową odpowiadającą części podatku dochodowego od osób prawnych zapłaconej w formie ryczału przy wypłacie dywidend przez spółkę, która osiągnęła zyski.

(por. pkt 55, 56, 58, 64, 65)

2. Artykuły 43 WE i 56 WE nie stoją na przeszkodzie temu, by w przypadku wypłaty dywidend przez spółkę z siedzibą w państwie członkowskim państwo to przyznawało spółkom otrzymującym rzeczony dywidendy, mającym również siedziby w tym państwie, ulgę podatkową odpowiadającą części podatku zapłaconego przez spółkę dokonującą wypłat od wypłaconych zysków, a nie przyznawało jej spółkom otrzymującym dywidendy, które mają siedziby w innym państwie członkowskim i które nie podlegają w tym pierwszym państwie opodatkowaniu z tytułu otrzymanych dywidend.

(por. pkt 74 oraz pkt 1 sentencji)

3. Artykuły 43 WE i 56 WE nie stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie nie rozszerzało zakresu prawa do ulgi podatkowej przewidzianej w

umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z innym państwem członkowskim dla spółek z siedzibą w tym ostatnim państwie otrzymujących dywidendy od spółki z siedzibą w pierwszym państwie, na spółki z siedzibą w trzecim państwie członkowskim, z którym zawarło umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania nieprzewidującą tego rodzaju prawa dla spółek z siedzibą w tym trzecim państwie.

Okoliczność, iż wzajemne prawa i obowiązki wynikające z pierwszej umowy znajdują zastosowanie jedynie wobec osób będących rezydentami jednego z dwóch umawiających się państw członkowskich, jest nieodłączną konsekwencją umów dwustronnych o zapobieganiu podwójnemu opodatkowaniu.

(por. pkt 91, 94 oraz pkt 2 sentencji)